

sturen. Det er rigtigt, som det ærede Medlem antog, at der fra Ministeriets Side er sendt en Forespørgsel til Kvæsturen og ogsaa til Sorø angaaende disse Forhold, idet Ministeriet har den Opfattelse, at den nuværende Ordning ikke er praktisk, og at der er noget af et Omsvøbsdepartement i Sorø for Tiden. Men jeg kan i Øjeblikket kun give denne Oplysning og kan ikke udtale mig om, i hvilken Retning Ministeriet er sindet at gaa. Kun eet kan jeg med Sikkerhed sige, og det er, at det aldrig har været i Ministeriets Tanke at ophæve Godskontoret og Indbetalingskontoret nede i Sorø.

Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) spurgte om en Bevilling til Ferierejser for døvstumme Børn og udtalte, at han havde haabet, der vilde være fremkommet Forslag om en saadan Bevilling paa Finanslovsforslaget. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Ministeriet har undersøgt de herhenhørende Forhold, og det viser sig, at der er nogen Vanskelighed ved Hjemsendelsen af Børnene i Juleferien. De døvstumme Børn faar jo ikke blot Underhold, men ogsaa Beklædning paa Institutet, og nu mener Forstanderen for Institutet i København, at man kan ikke lade disse Børn rejse hjem i Julen uden at udstyre dem med Overtøj, med Overfrakker, og det vil blive en meget dyr Historie. Men jeg vil optage en Forhandling med Finansudvalget om Sagen, og saa vil det ærede Medlem senere faa Lejlighed til at høre nærmere derom.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) omtalte i Gaar Bibliotekssagen i Aarhus. Desværre var det ærede Medlem ikke til Stede forleden Dag, da jeg havde Lejlighed til at tale om denne Sag. Det ærede Medlem havde faaet det Indtryk, at jeg forsøgte at latterliggøre Bestræbelserne for, at dette Bibliotek kunde tjene Befolkningen. Jeg kan paa ingen Maade indrømme, at det ærede Medlem har nogen Grund til at rette Bebrejdelser mod mig i saa Henseende. At der herskede Munterhed over visse af de Meddelelser, jeg gav, skyldtes ikke mig, men skyldtes Meddelelserne. Sagen er jo den, at naar der kommer Misforhold til Stede, kan der ogsaa komme noget af det morsomme frem. Jeg omtalte en Henvendelse fra Bibliotekets Side til Offentligheden, og det ærede Medlem mente gennem de gode Forbindelser, han jo maa have med dette Biblioteks Embedsmænd, at man der ikke kendte noget til denne Henvendelse, denne Oplysning om, at man blot med et Brevkort

skulde henvende sig om at faa de og de Bøger eller Bøger om det og det Emne, saa skulde de gratis blive tilstillede.

Jeg maa da have Lov til, skønt Tiden er meget kort, at oplyse, at Biblioteket har udsendt til sine Laanere en Meddelelse, hvori det hedder: „Kender De ikke Titlen paa de Bøger, De ønsker, kan De blot skrive, hvad De ønsker at læse om, saa skal Biblioteket vælge nogle Bøger til Dem”. Eller en af Bibliotekets Embedsmænd skriver i Ugebladet „Tiden” Nr. 37 for 1910: „Skriv kun dertil uden Omsvøb, ganske som om Biblioteket var en god Ven eller Slægtning, hos hvem De ønskede at laane nogle gode Bøger. Skriv bare tydeligt og klart: hvilke Emner, hvilken Slags Bøger De interesserer Dem for. Skriv f. Eks., at den og den Bog har De læst, og nu vilde De gerne have noget mere om samme Spørgsmaal”. Saaledes kunde jeg fortsætte. Den samme Embedsmænd i Biblioteket henvender sig til en Redaktør i en Artikel og siger: „Fortæl De, Hr. Redaktør! — og lad hver eneste dansk Avis fortælle — at blandt andet de ovenfor nævnte Biblioteker (og særlig vel Statsbiblioteket i Aarhus) forsender historiske, naturvidenskabelige, religiøse, tekniske og mange andre Slags Bøger gratis til enhver, der paa et Brevkort beder derom — saa er Biblioteksbevægelsen i samme Nu inde i det store Opsving!” Naar jeg har nævnt disse Ting, er det aldeles ikke for at gøre dem latterlige, men kun for at illustrere, hvordan man fra Bibliotekets Side har søgt at komme i Forhold til sin Læseverden, og ganske vist ogsaa for at sige, at jeg mener, det er en uøselig Op-gave for Biblioteket at henvende sig til hele Landet paa den Maade, det har gjort, og som jeg her har skildret, og saa mene at kunne betjene hele Landet. Den nævnte Fremgangsmaade har ogsaa ført til Forhold som dem, hvorom Overbibliotekaren har givet Ministeren Meddelelse. Jeg har ganske vist ikke haft Lejlighed til at konferere med Overbibliotekaren om forskellige Forhold, siden Revisionen, om jeg saa maa sige, indlededes ved Biblioteket; men han skriver: „Katalogiseringen har maatte indskrænkes udover det forsvarlige, idet ikke en Gang den løbende Accession har kunnet naa at katalogiseres, og Arbejdet med den ældre Bestand, hvoraf den mindste Del endnu er katalogiseret, har staaet fuldstændig stille”. Endvidere skriver han, at de tilsendte Bogpakker fra det kgl. Bibliotek ligger uaabnede. „Vi ved altsaa ikke, hvad vi i Virkeligheden